

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/284/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5314205763
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5314205763.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu (navrhovateľa): M. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom XX.XX.XXXX/X, XXX XX V. W. Y., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou Andrea Havelková, s.r.o., D. Dlabača 2748/28, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 956, proti žalovanému (odporcu): Poľovnícke združenie Starý Diel, Vychylovka, 023 05 Nová Bystrica, IČO: 00626953, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca, o nahradenie súhlasu členskej schôdze žalovaného s prijatím žalobcu za člena združenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 5.11.2015 č.k. 6C/117/2014-85, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %).

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Čadca ako súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom tak, že súd návrh navrhovateľa, aby súd udelil súhlas za členskú schôdzu odporcu s prijatím navrhovateľa za člena odporcu zamieta. Navrhovateľ je povinný hradiť odporcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia v sume 342,79 Eur, do 3 dní po právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu odporcu Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, 022 01 Čadca. Súd prvej inštancie konal a rozhodoval ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, a preto vo svojom rozhodnutí použil aj terminológiu v tom čase platného a účinného zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov (tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 a následne nadobudol platnosť a účinnosť nový procesný kódex Civilný sporový poriadok - zák. č. 160/2015 Z.z.).

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvej inštancie konštatoval, že v tomto konaní ostala spornou otázka posúdenia charakteru prednostného práva vlastníka pozemku v poľovnom revíri na vznik členstva v poľovníckom združení. Zákon o poľovníctve ako predpis verejného práva zvyhodňuje poľovnícke spoločnosti na úkor vlastníkov poľovních pozemkov (§ 2 ods. 2 zákona o poľovníctve). Ide vlastne o obmedzenie vlastníctva zákonom. Z tohto dôvodu zákonodarca v snahe poskytnúť určitú nemajetkovú náhradu vlastníkom poľovních pozemkov za obmedzenie ich vlastníckeho práva v ustanovení § 14 ods. 4 zákona o poľovníctve zakotvil prednostné právo vlastníka takéhoto pozemku na členstvo v poľovníckom združení, a tým zabezpečiť jeho účasť na výkone práva poľovníctva na pozemkoch, ktorých je vlastníkom. Nepriznanie tohto práva vlastníkovi poľovního pozemku by znamenalo odňatie

vlastníckeho práva bez akejkoľvek náhrady. V súdnom prípade Poľovnícke združenie Starý Diel - Vychylovka, Nová Bystrica preukázal z rozhodnutia výročnej členskej schôdze, že nie všetci vlastníci poľnohospodárskej a lesnej pôdy sú členmi Poľovníckeho združenia a odporca predložil súdu notársku zápisnicu N 312/2013, Nz 37704/2013, NCRIs 38396/2013, v ktorej bol osvedčený priebeh zhromaždenia vlastníkov poľovných pozemkov v poľovníckom revíri Starý Diel - Vychylovka konaného dňa 23.10.2013 s tým, že okrem iného bolo rozhodované o postúpení užívania poľovného revíru vlastníkami pozemkov a bolo rozhodované aj o poskytovanej náhrade tým vlastníkom, ktorí právo poľovať na uvedených pozemkoch nevyužívajú, ale bude im poskytovaná náhrada a postúpili svoje práva vyplývajúce z vlastníctva týchto pozemkov v prospech Poľovníckeho združenia Starý Diel - Vychylovka s tým, že zároveň boli uvedení vlastníci poľovných pozemkov oboznámení s výškou náhrady za užívanie poľovného revíru, ktorá je stanovená v minimálnej výške v zmysle sadzobníka na výpočet nájomného za poľovné pozemky pre hlavné druhy lovej zveri za 1 ha ročne v eurách, ktorý tvorí prílohu č. 2 k zákonu č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve v znení jeho neskorších zmien a doplnkov, čo predstavuje sumu 1,07 Eur za 1 ha ročne za lesné pozemky spoločného poľovného revíru - les a sumu 0,49 Eur za 1 ha ročne za poľnohospodársku pôdu spoločného poľovného revíru - pole. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku z 21.8.2008 pod sp. zn. 3 MCdo 20/2007 uviedol, že zákon o poľovníctve ako predpis verejného práva v ustanovení § 14 ods. 4 zakotvil prednostné právo vlastníka poľovného pozemku na členstvo v poľovníckom združení ako poskytnutie nemajetkovej náhrady vlastníkom poľovných pozemkov za obmedzenie vlastníckeho práva s cieľom zabezpečiť jeho účasť na výkone práva poľovníctva. Nepriznanie tohto práva vlastníkovi poľovného pozemku by znamenalo odňatie vlastníckeho práva bez akejkoľvek náhrady. Prednostné právo vlastníka poľovných pozemkov na vznik členstva v poľovníckom združení (majúceho v nájme poľovný revír, ktorý tvoria alebo ktorého súčasťou sú aj pozemky vlastníka žiadajúceho o členstvo) v zmysle § 14 ods. 4 zákona neznamená však bez ďalšieho samo o sebe povinnosť poľovníckeho združenia vyhovieť žiadosti vlastníka inak spĺňajúceho všetky ostatné podmienky požadované zákonom pre výkon práva poľovníctva o prijatie za člena združenia. Aj v prípade porušenia tohto práva (práva prednosti), t.j. prijatím iného žiadateľa za člena poľovníckeho združenia sa možno domáhať právnych následkov vyplývajúcich z tejto skutočnosti, avšak v súdnom prípade je potrebné uviesť, že Poľovnícke združenie Starý Diel - Vychylovka, Nová Bystrica podľa výmery pôdy, na ktorej bolo právo výkonu poľovníctva v zmysle zákona č. 274/2009 je výmera, ktorá určitým spôsobom obmedzuje počet členov Poľovníckeho združenia tak, ako to vyplýva aj rozhodovania členskej schôdze uvedeného Poľovníckeho združenia, a teda podľa Stanov uvedeného Poľovníckeho združenia jednak je počet členov obmedzený a nie je možné túto členskú základňu nekoordinovane rozširovať, ale na druhej strane je zjavne v článku V. Stanov Poľovníckeho združenia Starý Diel - Vychylovka jasne uvedené, že aké sú práva a povinnosti členov uvedeného Poľovníckeho združenia, a to najmä, že nie je možné byť členom dvoch alebo viacerých poľovníckych združení, ktorú skutočnosť navrhovateľ nielen pred Poľovníckym združením Starý Diel - Vychylovka zamĺchal a zatajil, ani pred súdom túto skutočnosť neuviedol a až na základe potvrdenia, ktoré bolo do súdneho spisu založené v priebehu konania bolo preukázané, že je členom aj iného poľovníckeho združenia, konkrétne Poľovníckeho združenia Klokočov od januára 2015. K otázke prijatia iných členov, konkrétne T. Q. a Y. J. z dokladov predložených odporcom vyplýva, že členská schôdza hlasovala o žiadostiach a iba členská schôdza môže rozhodnúť o tom, koho a na základe akých kritérií za člena Poľovníckeho združenia prijme. Teda samotná tá skutočnosť, že sa stal navrhovateľ vlastníkom lesnej pôdy ešte neznamená automaticky, že musí byť prijatý za člena uvedeného Poľovníckeho združenia, a keď sa tak nestane, má takýto súhlas namiesto členskej schôdze udeliť súd. Súd preto ako nedôvodný návrh navrhovateľa zamietol. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a výšku priznaných trov podrobne odôvodnil.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý v ňom uviedol, že rozsudok okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, konanie má zároveň inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a teda sú dané odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O.s.p. Konkrétne uviedol, že zákaz dvojitého členstva nevyplýva ani z platnej zákonnej úpravy. Preto je nesprávne aj obviňovanie navrhovateľa z toho, že odporcoví, či súdu zatajil podstatné skutočnosti. Navrhovateľ vedomý si zániku zákazu dvojitého členstva o tejto následne nepodstatnej skutočnosti súd neinformoval, avšak v momente, keď na túto poukázal odporca (hoc je pre rozhodnutie vo veci samej irelevantná), navrhovateľ sa k nej vyjadril tak, ako je uvedené vyššie. Rovnako je dôležité uviesť, že v čase, kedy navrhovateľ podával žiadosti o prijatie za člena odporcoví, nebol členom žiadneho poľovníckeho združenia a členom PZ Klokočov sa stal až od januára

2015 po tom, ako sa o to viac ako 10 rokov snažil neúspešne u odporcu a PZ Klokočov ho prijalo len preto, lebo nevedeli pochopiť, ako je možné vlastníkov pozemkov v poľovnom revíri, ktorý spĺňa všetky podmienky členstva, brániť zo strany odporcu v jeho prijatí za člena. Dokladom o tom je potvrdenie PZ Klokočov, ktoré predložil v konaní samotný odporca, z ktorého vyplýva, že ani v čase podania návrhu na začatie konania na okresnom súde a ani v čase podávania žiadosti o prijatie za člena odporcovi, nebol navrhovateľ nikdy členom iného poľovného združenia. Navrhovateľ nemá záujem poľovať v dvoch združeniach súčasne. Jeho záujmom je vykonávať činnosť len u odporcu, kde je rodák a vlastní nehnuteľnosti aj iné ako tie, ktoré sú súčasťou poľovného revíru. V prípade prijatia a za člena odporcu ukončí navrhovateľ svoje členstvo v PZ Klokočov, kde sú pre neho nevyhovujúce aj finančné a časové podmienky, keďže do tohto poľovného revíru musí dochádzať 120 km tam a späť. Vzhľadom k uvedenému je teda nezrozumiteľné odôvodnenie napadnutého rozsudku v časti, v ktorej okresný súd poukazuje na to, že na členskej schôdzi odporcu konanej dňa 23.02.2014, na ktorej sa podľa názoru súdu prvého stupňa rozhodovalo o žiadosti navrhovateľa o jeho prijatí za člena, bol prijatý zákaz dvojitého členstva (str. posledný odsek str. 3 a prvý odsek str. 4 napadnutého rozsudku). Predmetný zákaz je v stanovách minimálne od roku 2010 (nakoľko už v znení predkladanom Obvodnému lesnému úradu v Čadci dňa 20.01.2010 sa predmetný zákaz nachádzal) a z obsahu zápisnice z tejto členskej schôdze (ktorú súdu predložil odporca) takýto záver nevyplýva, preto nie je zrejmé, z čoho vychádza toto zjavne nesprávne skutkové zistenia súdu, ktoré súd považoval za relevantné pre rozhodnutie vo veci samej. Navyše samotný odporca predložil súdu zápisnicu z členskej schôdze konanej dňa 01.06.2014, a to spolu so svojim vyjadrením k návrhu navrhovateľa a z nej je zrejmé, že žiadosť navrhovateľa bola prerokovaná až na tejto členskej schôdzi (teda nie 23.01.2014), pričom skutočne bolo o žiadosti len hlasované, bez predchádzajúcej diskusie členov združenia, t.j. tak, ako to uvádzal samotný navrhovateľ v tomto konaní. Preto je potrebné opäť vyššie popísané skutkové zistenie súdu o členskej schôdzi konanej dňa 23.02.2014 považovať vzhľadom na vykonané dokazovanie za úplne nesprávne, a teda aj napadnutý rozsudok za vecne správny, keďže opakovane stojí na skutkových zisteniach, ktoré však vôbec nezodpovedajú dôkazom. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci ďalej odvolateľ uviedol, že nakoľko súd nesprávne ustálil skutkový stav tak, že členom odporcu sa nemôže stať osoba, ktorá už je členom iného poľovníckeho združenia, je následne nutné konštatovať, že aj následne jeho právny záver spočívajúci v tom, že členstvo v PZ Klokočov bráni v tom, aby súd návrhu navrhovateľa vyhovel, je nesprávnym právnym posúdením veci. Rovnako za nesprávne právne posúdenie považujeme záver okresného súdu o tom, že nie je pre posúdenie prijatia, či neprijatia navrhovateľa podstatné, či T. Q. a Y. J., ktorí boli za členov odporcu i napriek žiadostiam navrhovateľa a jeho prednostnému právu na členstvo, vlastní alebo nevlastnia pozemky v poľovnom revíri. V prvom rade je potrebné uviesť, že na ich vlastníctvo pozemkov údajne majú v poľovnom revíri, poukázal samotný v rámci svojej obrany odporca, a to v rámci argumentácie k tomu, prečo boli tieto osoby prijaté za členov odporcu. Nakoľko však tieto pozemky nie sú lesnými pozemkami, ako ani pozemkami, ktoré sú súčasťou poľovného revíru odporcu, je nutné tieto vyjadrenia odporcu považovať za zavádzajúce a účelové. Nie je to teda navrhovateľ, ktorý údajne v podstatných otázkach zatajuje skutočnosť pred súdom, ale samotný odporca, ktorý napriek tomu, že sa bráni v konaní tým, že vlastníctvo pozemkov v poľovnom revíri nezakladá právo navrhovateľa na to, aby sa stal členom odporcu, avšak na strane druhej u vyššie uvedených osôb postačuje podľa jeho vlastné tvrdenia na prijatie za člena vlastníctvo pozemkov v intraviláne (zjavne pozemky pod domami a pri nich), ktoré s poľovným revírom nijako nesúvisia. Prečo však aj okresný súd prevzal túto nesprávnu a účelovú argumentáciu odporcu, nie je vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku jasné. Je nepochybné z vykonaného dokazovania, že ani T. Q. a ani Y. J. neboli v čase rozhodovania o prijatí za členov odporcu vlastníkami pozemkov v poľovnom revíri, avšak prijatí za členov na rozdiel od navrhovateľa boli (viď LV č. XXXX a XXX k.ú. W. F. predložené samotný odporcom). Preto neobstojí tvrdenie štatutára odporcu v rámci jeho výpovede uskutočnenej pred súdom prvého stupňa dňa 30.07.2015, že J. a Q. boli prijímaní za členov ako vlastníci lesnej a poľnohospodárskej pôdy a keďže navrhovateľ vlastníkom nebol, nemohol byť tiež prijatý za člena. Hoc navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 05.11.2015 na túto skutočnosť poukázal, súd sa i napriek tomu bez presvedčivého odôvodnenia stotožnil so zjavne zavádzajúcou argumentáciou odporcu. Je nutné konštatovať, že na základe ustálenej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu SR má vlastníka pozemkov v poľovnom revíri, pokiaľ spĺňa aj ostatné podmienky na prijatie za člena združenia, prednostné právo na prijatie za člena, t.j. pokiaľ majú súčasne žiadosť aj osoby, ktoré nie sú vlastníkami, musí byť prednostne prijatý za člena vlastníka. Následne potom neobstojí ani argumentácia okresného súdu v tom, že o členstve Y. J. a T. Q. rozhodla členská schôdza, ktorá jediná môže o tomto rozhodnúť. Nakoľko členská schôdza vzhľadom na vyššie uvedené hlasovala v rozpore so zákonom a stanovami odporcu (v ktorých je nezmenené prednostné právo i

napriek zmene zákonnej úpravy zachované), nemôže byť takýto nezákonný postup, a teda aj nezákonné rozhodnutie o prijatí za člena združenia, podkladom pre súdne rozhodnutie - v danom prípade pre napadnutý rozsudok. Súd nemôže svoje meritórne rozhodnutie stavať na nezákonnom postupe iných orgánov, ako ani na ich nezákonných rozhodnutiach a následne z nich dovodzovať právo. V záverečnom návrhu navrhoval žalobca, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu (žalobe) v celom rozsahu vyhovie a prizná aj náhradu trov konania.

3. K odvolaniu žalobca sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že okresný súd sa správne vysporiadal so skutkovými zisteniami a správne právne vyhodnotil dôkazy. Pokiaľ žalobca neustále narába s pojmom prednostné právo, tak jeho tvrdenia sú účelové a nijakým spôsobom relevantne podložené, nakoľko prednostné právo žalobcu nebolo aj napriek tomu, že v platnej a účinnej zákonnej úprave absentuje nijakým spôsobom porušené. Ďalej uviedol, že argumentácia navrhovateľa, že „je nutné konštatovať, že na základe ustálenej rozhodovacej práce Najvyššieho súdu SR má vlastník pozemkov v poľovnom revíri, pokiaľ spĺňa aj ostatné podmienky na prijatie za člena združenia, prednostné právo na prijatie za člena, t.j. pokiaľ majú súčasne žiadosť aj osoby, ktoré nie sú vlastníkami, musí byť prijatý za člena vlastníka“ je nezmyselná a takýmto konaním sa navrhovateľ snaží súd zavádzať, nakoľko mu z konania vedeného pred Okresným súdom Čadca a rovnako aj z jeho vlastných skúseností a vedomostí je zrejmé, keďže uvádza, že má dlhoročný záujem byť členom predmetného poľovníckeho združenia, že v čase, keď boli prijatí za členov pán J. a pán Q., tak navrhovateľ nedisponoval vlastníckym právom k pozemkom nachádzajúcim sa v poľovnom revíri, a teda jeho prednostné právo nebolo a ani hlavne nemohlo byť porušené, pretože nebol vlastníkom pozemkov. Takže argumentácia navrhovateľa padá už pri tomto prvom poznatku. Skutočnosť, že títo dvaja páni boli pribratí za členov v tomto období, potvrdil aj sám navrhovateľ vo svojej výpovedi na pojednávaní uskutočnenom dňa 30.07.2015. Za zmienku stojí aj tá skutočnosť, že v Poľovníckom združení Starý diel - Vychylovka poľuje aj navrhovateľ otec R. Z., a to na tie isté podiely, na ktoré chce poľovať navrhovateľ. Rovnako poukazujú aj na to, že navrhovateľ nadobudol spoluvlastnícky podiel na základe rozhodnutia v dedičskom konaní po neb. R. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, na základe rozhodnutia Okresného súdu Čadca v uvedenej dedičskej veci pod 10D/516/2011, pričom rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.09.2012 a ako vyplýva z predložených zápisníc z členských schôdzí a rovnako aj z vyjadrení navrhovateľa a odporcu v tomto čase, kedy sa stal vlastníkom, nebol za člena poľovníckeho združenia prijatý žiaden iný člen, o čom má navrhovateľ aj vedomosť, a preto jeho akékoľvek vyjadrenia sú účelové a zavádzajúce. Sám odporca na pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo dňa 30.07.2015, že „pred týmto dedičským rozhodnutím sa zaujímal o členstvo ako nevlastník poľnohospodárskej a lesnej pôdy“. Keďže v tomto období nebol prijatý žiaden iný nový člen za člena poľovníckeho združenia, tak prednostné právo za prijatie za člena, ktoré však už nevyplýva zo zákona platného a účinného v tomto čase na území SR, navrhovateľa nemohlo a ani nebolo porušené.

4. V dôsledku podaného odvolania bol spis predložený na rozhodnutie o odvolaní odvolaciemu Krajskému súdu v Žiline. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že pokiaľ súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (zák. č. 99/1963 Zb. v znení zmien a doplnkov), tento stratil účinnosť ku dňu 30.6.2016 v dôsledku nadobudnutia účinnosti nových civilných procesných kódexov, a to zák. č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zák. č. 161/2015 Z.z. - Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). Odvolací súd bol potom povinný pri svojom procesnom postupe a rozhodovaní aplikovať uvedenú novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 CSP) s tým, že účinky procesných úkonov súdu prvej inštancie ostali zachované (§ 470 ods. 2 CSP).

5. Krajský súd, ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalobca, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. Podmienky prípustnosti a zároveň dôvodnosti odvolania odvolací súd postupujúci v súlade s ust. § 470 ods. 1 CSP (už podľa tohto zákona, ktorý nadobudol účinnosť až po začatí odvolacieho konania) posúdil podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Nevyhnutnosť takéhoto posudzovania vyplýva zo základných princípov CSP a to z princípu spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré

začalo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1,2 CSP) a z princípu ústavne konformného a eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 CSP).

7. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 191 a nasl. CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 387 ods. 2 CSP, keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

11. S rozhodnutím súdu prvej inštancie, právnym posúdením veci, ako aj zdôvodnením rozsudku sa odvolací súd plne stotožnil a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP na tento poukazuje. Odvolateľ k veci samotnej neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový stav následne prijaté právne závery. Keďže súd prvej inštancie sa vypořiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré boli uvedené v podanom odvolaní a na ktoré poukazoval odvolateľ aj v priebehu prvostupňového konania, odvolanie nepovažoval odvolací súd za dôvodné.

12. Pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia odvolací súd ďalej uvádza nasledovné:

13. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie správne konštatoval, že samotná skutočnosť, že sa žalobca stal vlastníkom pôdy v poľovnom revíri, ešte neznamená automaticky, že musí byť prijatý za člena žalovaného a že keď sa tak nestane, má takýto súhlas udeliť súd. Pokiaľ by súd aj napriek tomu, že nebolo porušené žiadne právo žalobcu, autoritatívne rozhodol, bol by to veľký a neoprávnený zásah do integrity poľovníckeho združenia. Aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo 5/2006 vyplýva, že prednostné právo vlastníka poľovných pozemkov na vznik členstva v poľovníckom združení neznamená bez ďalšieho povinnosť poľovníckeho združenia vyhovieť žiadosti o prijatie za člena združenia. Až v prípade porušenia tohto práva, t.j. práva prednosti prijatím iného žiadateľa za člena, sa možno domáhať právnych následkov vyplývajúcich z tejto skutočnosti. Obsah vlastníckeho práva je konkretizovaný v ust. § 123 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s nimi. Žalobca v konaní nepreukázal, že by nemohol nehnuteľnosti v jeho podielovom spoluvlastníctve nachádzajúce sa v k.ú. U., W. F. držať, užívať, požívať ich plody a úžitky a nakladať s nimi. Žalobca nie je teda vo svojom vlastníckom práve nejakým spôsobom obmedzovaný a bolo preukázané, že v zmysle ustanovení zák. č. 274/2009 Z.z. mu ako vlastníkovi poľovného pozemku bola poskytovaná náhrada. Táto náhrada bola poskytovaná v zmysle § 13b ods. 3 v spojitosti s prílohou č. 2 a § 15 citovaného zákona. Z dokazovania tiež vyplýva, že u žalovaného boli zvolané členské schôdze, rozhodovalo sa o prijatí nových členov, pričom výsledkom je, že prijatí neboli žiadni členovia, čo znamená, že nikto nebol uprednostnený.

14. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov podľa pomeru jej úspechu vo veci. V tomto odvolacom konaní odvolateľ (žalobca) úspešný nebol, teda plný úspech mala strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v plnom rozsahu.

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)